Ο ΠΡΩΤΟΓΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΜΕΡ

'Ομαδικοί γάμοι στὴν Καμπότζη μεταξὺ ἀγνώστων ἀτόμων κατ' ἐπιταγὴν τοῦ καθεστῶτος

ΚΑΙ ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΜΠΑΝΓΚΟΚ. Ἐ.ω οἱ πρόσφυγες οἱ ὁποῖοι κατορθώνουν νὰ διαφύγουν εἰς τὴν Ταϊλάνδην ὁμιλοῦν διὰ τὴν γενοκτονίαν ἡ ὁποία συντελεῖται εἰς τὴν πατρίδα των, τὴν Καμπότζην, ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, ὁ ραδιοσταθμός, τοῦ Πνόμ Πέν διαβεβαιώνει τοὺς ἀκροατάς του ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ρόδινη ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῶν ἐρυθρῶν Κμέρ.

Συμφώνως πρὸς μίαν ἐκπομπὴν τοῦ ραδιοσταθμοῦ, ἡ νέα κοινωνία τῆς Καμπότζης ἔχει μὲν τὰ προβλήματά της, ἀλλ' ὁ λαὸς ἀπολαύει τὰς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν. «Ἐὰν —λέγει ὁ ραδιοσταθμός — ὑπῆρχεν εἰς τὴν Καμπότζην δυστυχία, αὐτὴ ὑπῆρχε κατὰ τὴν περίοδον 1970—75, δηλαδὴ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἀμερικανοφίλου κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ τὴν μεγάλη καὶ θαυμασίαν νίκην τῆς 17ης Ἀπριλίου 1975».

«Οἱ Ἐρυθροὶ Κμέρ — συνεχίζει ἡ ἐκπομπὴ τοῦ Πνόμ Πέν— ἀντελήφθησαν πρὸ τριετίας ὅτι ὁ πόλεμος εἶχε προκαλέσει μεγάλην πτώχειαν καὶ δυστυχίαν εἰς τὴν χώραν, οὕτω δέ, ἡ νέα κυβέρνησις ἔθεσεν ὡς πρωταρχικόν της στόχον τὴν «ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς διατροφῆς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου».

ΟΡΘΡΟΥ ΒΑΘΕΩΣ

Εἰς τὸ Ἀρανυαπραθέτ τῆς Ταϊλάνδης, ὅπου εἶναι συγκεντρωμένοι πλῆθος προσφύγων ἐκ τῆς Καμπότζης, οἱ ἀκροαταὶ τῆς ἐκπομπῆς περιέγραψαν εἰς τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς πῶς οἱ χωρικοὶ τῆς Καμπότζης μεταφέρονται ὑπὸ καθεστὼς τρόμου ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς εἰς τὰς ὀρυζοκαλλιεργείας, καὶ ἐργάζονται χωρὶς τροφήν, μέχρι βαθείας νυκτός, ὑπὸ τὸ φῶς δαυλῶν.

«Ἡ δραδυνὴ τροφή των» λέγει εἷς χωρικός ὁ Ἴν Χουάου «συνίσταται ἐξ ἁλμυρᾶς σούπας ὀρύζης καὶ δραστῶν λαχανικῶν». «Ἐγώ», προσθέτει, «ἔφυγα διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀνθέξω περισσότερον αὐτὴν τὴν κατάστασιν».

Οἱ πρόσφυγες περιγράφουν ὡς ἑξῆς τὰς ἀναγκαστικὰς ὁμαδικὰς τελετὰς γάμου, αἱ ὁποῖαι γίνονται ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν Ἐρυθρῶν Κμέρ.

Τὰ ζεύγη ἵστανται ὑπὸ τὸ φῶς λαμπτήρων κηροσίνης, ἐνῷ εἷς ἀξιωματικὰς ἀναγινώσκει ἀπὸ ἕνα κατάλογον τὰ ὀνόματά των. Συχνά, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μέλλοντες σύζυγοι βλέπουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, ὁ ἀξιωματικὸς σταματᾶ δι' ὀλίγα λεπτά, διὰ νὰ ἀποφασίσουν τὰ ζεύγη ἐὰν θὰ νυμφευθοῦν. Ἐὰν ἐνώσουν τὰ χέρια των ἔχουν ὑπανδρευθῆ. Ἐὰν ὄχι, θὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς συνεπείας, τῆς ἀρνήσεώς των.

Εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Καμπότζην δὲν ὑπάρχει ἐρωτοτροπία οὔτε ἔρως, οὔτε μνηστεία οὔτε κὰν γνωριμία πρὸ τοῦ γάμου. Τὰ πάντα ἀποφασίζονται ἐν ὀνόματι τῆς Ἄνγκα Λέου τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ἡ ὁποία διοικεῖ τὴν χώραν.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΖΕΥΓΩΝ

Ὁ Λίμ Σούϊ Χουόρ 30 ἐτῶν τέως μηχανικὸς λέγει ὅτι οὐδεὶς τολμᾶ νὰ ἀρνηθῆ τὰ ζευγαρώματα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν οἱ Ἐρυθροὶ Κμέρ. Ἀλλὰ καὶ τὰ ζευγαρώματα εἶναι μικρᾶς διαρκείας διότι ὀλίγον μετὰ τὸν γάμον τὰ ἔγγαμα ζεύγη χωρίζονται βλέποντα δὲ μόνον εἰς πολὺ ἀραιὰ διαστήματα. Διὰ νὰ συναντήσῃ εἷς σύζυγος τὴν σύζυγόν του εἰς εἰδικὰς καλύβας διὰ τὰ ἔγγαμα ζεύγη ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ γραπτῶς αἴτησιν ἀπὸ τὰς ἀρχάς. Ἡ ἄδεια αὐτὴ δίδεται μόνον δὶς τοῦ μηνός.

Ὁ Ροῦα Σάουνκον ὁδηγὸς τρακτὲρ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν χάρις εἰς τὴν εἰδικότητά του νὰ ἐπισκεφθῆ πολλὰς περιοχὰς τῆς Καμπότζης.

«Εἰς ὡρισμένα μέρη» λέγει ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνδρόγυνα νὰ συζοῦν μετὰ τὸν γάμον των. Ἀλλὰ παντοῦ ὁ χωρισμὸς τῶν φύλων τηρεῖται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἀγάμους.

Ὁ Σὸ Χάν, 40 ἐτῶν ἄλλοτε διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ 6 τέκνα του, ἡλικίας 2 ἕως 15 ἐτῶν καὶ νὰ δραπετεύσῃ.

«Οἱ νέοι», λέγει, «διδάσκονται, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας των, τὴν θεωρίαν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Τοὺς διδάσκουν νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἄνγκα τοὺς λέγουν δέ ὅτι οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν. Τὰ παιδιὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ διδάγματα αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἰδικά του παιδιὰ μὲ ἠγάπων καὶ μὲ ἀπεκάλουν πατέρα».

Ὁ Χὰν λέγει ὅτι μία μαῖα τοῦ εἶπεν ὅτι μεταξὺ τῶν 4.000 περίπου κατοίκων τῆς περιοχῆς Οὐντάνγκ γεννῶντα κάθε μῆνα μόλις δύο ἕως τέσσαρα βρέφη. Οἱ Καμποτζιανοὶ ἀποφεύγουν νὰ φέρουν εἰς τὸν κόσμον τέκνα διότι ὀλίγον μετὰ τὴν γέννησίν των αἱ ἀρχαὶ τὰ παίρνουν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των καὶ τὰ ἀνατρέφουν εἰς βρεφοκομεῖα.

«Εἶναι πολὺ ὀδυνηρὸν νὰ ἀποκτᾶ κανεὶς τέκνον εἰς τὴν Καμπότζην» λέγει ὁ Χάν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝ

Πανευρωπαϊκὸ μέτωπο ἐναντίον τῆς ἀνεργίας

50 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΡΩΜΗ. Τὸ Πανευρωπαϊκὸ Μέτωπο ἐργατῶν εἶναι γεγονὸς πλέον καὶ ἔκανε ἐπίσημα τὴν ἐμφάνισή του στὴν Ρώμη, ὅταν ὁ πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνομοσπονδίας Ἐργασίας Ὄττο Χάϊντς Βέττερ, ποὺ εἶναι καὶ γενικὸς γραμματέας τῶν Γερμανικῶν Συνδικάτων, καθὼς καὶ οἱ Ἰταλοὶ συνδικαλιστὲς ἡγέτες Λουτσιάνο Λάμα, Μακάριο καὶ Μπενβενοῦτο ἔδωσαν συνέντευξη πρὸς τοὺς δημοσιογράφους γιὰ νὰ τονίσουν ὅτι μὲ τὴν κοινὴ ἀπόφαση τῶν ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν τῆς Εὐρώπης ποὺ ἐκπροσωποῦν 50.000.000 ἐργαζομένους.

Ἀπὸ τὴν 5η Ἀπριλίου, οἱ ἐργάτες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀναλαμβάνουν ἀγώνα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἀνεργίας καὶ τὴν ὀικονομικὴ ἀνάρρωση. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, ποὺ 50.000.000 ἐργάτες ἀρχίζουν ἕναν τέτοιο ἀγῶνα. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων στὴν Εὐρώπη ξεπέρασε τὰ 7.000.000, δηλαδὴ διπλασιάστηκε μέσα στὰ πέντε τελευταῖα χρόνια.

Οἱ προοπτικὲς εἶναι ὅτι οἱ στρατιὲς αὐτὲν τῶν ἀνέργων θὰ αὐξηθοῦν στὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ ὅτι γιὰ νὰ ἀποτραπεῖ αὐτό, θὰ πρέπει καὶ τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίες καὶ νὰ παίξουν τὸν ρόλο τους.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἀλλὰ τί ἀκριβῶς προτείνει ἡ ἡγεσία τοῦ πανευρωπαϊκοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος;

1) Συγκεκριμένα μέτρα γιὰ μιὰ προγραμματισμένη καὶ κλεκτικὴ ἐπέκταση τῆς οἰκονομίας, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἀπασχόληση περισσοτέρων, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐργατῶν.

2) Μεγαλύτερες δημόσιες ἐπενδύσεις, ἰδιαίτερα στὸν τομέα τῆς κατασκευῆς σπιτιῶν, ἀλλὰ καὶ περισσότερη ἐνίσχυση γιὰ τὴν προστασία τῆς ὑγείας καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

3) Προγραμματισμένες παρεμβάσεις σὲ ἐθνικὴ καὶ πανευρωπαϊκὴ κλίμακα γιὰ τοὺς βιομηχανικοὺς τομεῖς ποὺ δοκιμάζονται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κόιση καὶ συγκεκριμένα τῆς σιδηρουργίας, τῆς κλωστοϋφαντουργίας, τῆς χημικῆς βιομηχανίας, τῶν ναυπηγείων καὶ τῆς κατασκευῆς μηχανημάτων.

4) Τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς προγράμματος ἀκριβέστερου, ἀπὸ μέρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, γιὰ τὴν μείωση τῆς ἰσορροπίας καὶ τῶν διαφορῶν παραγωγῆς, καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς Εὐρώπης, ἰδιαίτερα τῶν νοτίων περιοχῶν.

5) Συντονισμὸ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μὲ σκοπὸ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀναθέρμανση χωρὶς τὸ κίνδυνο τοῦ πληθωρισμοῦ.

6) Ἀνακατανομὴ τοῦ χρόνου ἐργασίας.

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Τὴν περασμένη Τετάρτη οἱ προτάσεις αὐτὲς ὑποβλήθηκαν ἀπὸ μέρους τῶν ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν στὶς ἀντίστοιχες κυβερνήσεις κάθε χώρας καὶ ταυτόχρονα στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, στὸ Στρασβοῦργο, στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐργασίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, στὰ ὑποψήφια κράτη—μέλη τῆς κοινότητος ἀλλὰ καὶ στὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Ὁ Γερμανὸς συνδικαλιστὴς ἡγέτης κ. Βέττερ εἶπε:

—Τὸ 1978 θὰ εἶναι τὸ ἔτος ἐναντίον τῆς ἀνεργίας.

Ὁ Ἰταλὸς συνδικαλιστὴς ἡγέτης Δουτσιάνο Λάμα, ἐδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους:

—Τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη υἱοθέτησε μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἀνεργίας. Διαπιστώνουμε ὅμως ὅτι τὰ προβλήματα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος διεθνοποιοῦνται. Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ δηλώσουμε ὅτι μιλᾶμε καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἐργατῶν τῶν ἄλλων χωρῶν. Βρισκόμαστε αὐσιαστικὰ σὲ ἕνα ἐνδιάμεσο, μεταβατικὸ στάδιο. Δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ λυθοῦν ἀμέσως ὅλα τὰ ζητήματα ἀλλὰ ἔγινε μία ἀρχή. Πρέπει πάντως νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψη δύο παράγοντες: ὁ ἕνας εἶναι ὅτι τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴν Εὐρώπη, μιλᾶ τώρα μὲ μία φωνὴ καὶ ὁ ἄλλος, ὅτι σὲ κάθε χώρα τὰ συνδικάτα ἀντιμετωπίζουν μία διαφορετικὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πραγματικότητα. Εἶναι ἡ ἀρχὴ γιὰ νέες πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ τῆς δημοκρατίας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΙΣΤΟΥ ΖΗΣΙΜΑΤΟΥ

ΗΦΑΙΣΤΟΥ 12 — ΜΗΝΙΑΤΗ

(Πλατεῖα Μαρκάτου)

★

—Ἐκτελοῦμε παντὸς εἴδους τυπογραφικὲς καὶ λινοτυπικὲς ἐργασίες

—Ἀναλαμβάνομε τὴν ἔκδοση βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων

—Διαφημιστικὰ ἔντυπα, παντὸς σχήματος

ΤΗΛΕΦ. 275-826

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251

★

Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.

Κουστούμια ΜΗΝΑ-Ι-ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.

Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκόμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίος καὶ ἔργα Ἀγ. Πέτρου Ἄργους

Ἕνας καλοτυπωμένος τόμος 575 σελίδων (μετὰ εἰκόνων κωδίκων καὶ τόπων) ἐξεδόθη προσφάτως, ἔργον φιλόπονον καὶ ἐμβριθὲς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας κ. Κωνστ. Θ. Κυριακοπούλου «Ἁγίου Πέτρου ἐπισκόπου, Ἄργους βίος καὶ λόγοι». Ἀπὸ τὸν λόγον του πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον τὸν Σικελιώτην, ποὺ εἶχε καταφύγει στὴν Πάτρα μαζὶ μὲ πολλοὺς Ἕλληνας τῆς Καλαβρίας καὶ τῆς Σικελίας τοῦ 9ου αἰῶνα, φεύγοντας τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Σαρακινῶν, ἔχομεν πολλὰ πράγματα διὰ τὴν πόλιν μας καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ κ. Κ. Κυριακοπούλου, εἶναι εὐσυνείδητη καὶ ἐξαντλητικὴ καὶ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας ὄχι μόνον στὴν ἱστορία τοῦ Ἄργους, ἀλλὰ καὶ τὴ γενικώτερη τῆς Πελοποννήσου.

Τὸ ἔργο τοῦ κ. Κ. Κυριακοπούλου εἶναι ἀκόμα θαυμαστὸ γιατὶ τὸ ἐπιμελήθηκε καὶ τὸ ἔγραψεν, ὅταν ὑπηρετοῦσε στὴν ἐπαρχία καὶ δίπλα στὸ διδακτικά του καθήκοντα, μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ αὐταπάρνηση προχώρησε στὴ δημιουργία αὐτοῦ τοῦ ἄθλου. Πρόκειται περὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτεύγματος ἀξίου τιμῆς.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μεταξοτυπίαι • Σχέδια • Ντέκορ • Ζωγραφικὲς • Γράμματα

ΣΑΝ

ΑΦΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

ΤΗΛ 78—103 & 320-293

ΓΟΥΝΑΡΗ 103—Χαραλάμπη

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Τὰ σκουπίδια φέρνουν λεφτὰ ἀλλὰ καὶ μόλυνση

Μέτρα τῆς ΕΟΚ γιὰ ἐξυγίανση τῶν βιομηχανικῶν περιοχῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η «ΗΧΗΤΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ»

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, (Ἰδιαιτ. Ὑπηρ.).— Μιὰ παλιὰ παροιμία στὸ βόρειο τμῆμα τῆς Ἀγγλίας λέγει περίπου τὰ ἑξῆς: «Ὅπου ὑπάρχουν σκουπίδια, ὑπάρχουν λεφτά». Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντίθετο εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθινό, ἂν ἀναλογιστοῦμε ὅτι ἡ εὐημερία, ποὺ δημιούργησε ἡ μεταδιομηχανικὴ κοινωνία στὴν Εὐρώπη, ἔφερε συχνὰ μαζί της, αὐτὸ ποὺ λέμε «μόλυνση».

Ἐδῶ κι ἑκατὸ περίπου χρόνια καί, ἰδιαίτερα ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθηκε ἡ Κοινὴ Ἀγορά, στὴν Εὐρώπη σημειώθηκε συνεχὴς βελτίωση τῆς ὑλικῆς ἀνέσεως. Ἡ προσήλωση στὴν ἀρχὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὁδήγησε στὴν προμήθεια πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ποὺ γίνονταν ὁλοένα καὶ περισσότερα. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν ὑλικὸ τομέα, οἱ Εὐρωπαῖοι στὸ σύνολό τους, δὲν γνώρισαν ποτέ ἄλλοτε μιὰ τέτοια εὐημερία. Δυστυχῶς, δὲν γνώρισαν ἐπίσης, ποτέ ἄλλοτε, τέτοια μόλυνση.

Ἀφ' ὅτου ἱδρύθηκε ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης τὸ 1958 ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεώς της ἦταν χωρὶς προηγούμενο κι ἂν ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀπόκτηση ἀγαθῶν μποροῦσαν νὰ ὑπολογισθοῦν μόνο μὲ βάση τὸ εἰσόδημα τοῦ καθενὸς (π.χ. ἡ ἀπόκτηση αὐτοκινήτου καὶ συσκευῆς τηλεοράσεως) θὰ μποροῦσαμε λογικὰ νὰ ποῦμε, ὅτι οἱ πολῖτες τῆς Κοινότητος βρίσκονται σήμερα σὲ μιὰ κατάσταση πολὺ καλύτερη, ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε. Κι ὅμως, ἡ εὐημερία, ἡ εὐτυχία, ὁποιαδήποτε λέξη κι ἂν χρησιμοποιήσουμε —δὲν ἐξαρτῶνται μόνο ἀπὸ τὴν ὑλικὴ ἄνεση: ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς εἶναι ἐξ ἴσου σημαντική.

Πρὸς τί νὰ ἔχουμε ἕνα καλὸ μισθό, ὅταν οἱ συνθῆκες ἐργασίας εἶναι ἀνυπόφορες; Παράλληλα, ἡ παράταση τῶν ἀδειῶν χάνει ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντός της, ὅταν οἱ παραλίες εἶναι μολυσμένες κι ὅταν ἡ φύση καταστρέφεται. Ἡ ὑλικὴ ἄνεση, πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση τῆς πρωταρχικῆς σπουδαιότητος, ποὺ ἔχει ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ κατανόησαν οἱ ὁρμόδιοι τῆς ΕΟΚ ἀπὸ τὸ 1972 ὅταν, στὴ διάσκεψη κορυφῆς τοῦ Παρισιοῦ ὑπογράμμισαν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος (ποὺ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς στόχους τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης) δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ μοναδικὸς στόχος, ἀλλὰ «ἔπρεπε νὰ ὁδηγοῦσε σὲ μιὰ βελτίωση τόσο τῆς ποιότητος, ὅσο καὶ τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς».

Στὶς 22 Νοεμβρίου τοῦ ἐπόμενου χρόνου, τὸ συμβούλιο ὑπουργῶν τῆς Κοινότητος ἐνέκρινε τὸ πρῶτο πρόγραμμα δράσεώς της, σχετικὰ μὲ τὸ φυσικὸ περιβάλλον ποὺ ἀφοροῦσε τὴν ἐλάττωση καὶ τὴν πρόληψη τῆς μολύνσεως καὶ τὴν βελτίωσή τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς στὴν Κοινότητα. Τὸ πρῶτο αὐτὸ πρόγραμμα (1973—1976) ὁδήγησε στὴν ἐφαρμογὴ σέ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μέτρων ποὺ προορίζονταν γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς ποιότητος ζωῆς στὴν Εὐρώπη. Τώρα ἡ Κοινότης ἔχει ἀρχίσει τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ δευτέρου προγράμματος δράσεως (1977—1981), ποὺ προβλέπει τὴ συνέχιση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων ποὺ ἔχουν κιόλας ἐγκριθεῖ καὶ τὴν ἀνάληψη νέων πρωτοβουλιῶν.

ΣΟΒΑΡΗ ΑΠΕΙΛΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΙΔΑ

Ἀπειλὴ γιὰ τὴν πανίδα, κίνδυνος γιὰ τὴν φύση μολυσμένα ποτάμια: οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους ξέρουν πολὺ καλὰ αὐτὰ τὰ συμπτώματα τῆς φθορᾶς τοῦ περιβάλλοντος. Ἡ φθορὰ αὐτὴ πρέπει νὰ σταματήσει καὶ πρέπει νὰ ἀνατρέψουμε αὐτὴ τὴν τάση ἂν θέλουμε ἡ Κοινότητα νὰ παραμείνει ἕνα ἀποδεκτὸ πλαίσιο ζωῆς.

Εἶναι προτιμότερο νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὴ μόλυνση στὴν ἴδια της τὴν πηγή, παρὰ νὰ ἀναλαμβάνουμε πολυέξοδες ἐνέργειες γιὰ ἐπανόρθωση τῶν ζημιῶν, ποὺ ἔχουν κιόλας γίνει. Τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο πρόγραμμα δράσεως τῆς Ε.Ο.Κ., ἔχουν θέσει σὰν κύριο στόχο τὴν ἐφαρμογή, σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο, μέτρων, ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἐλάττωση καὶ τὴν πρόληψη τῆς μολύνσεως. Τονίζεται ἰδιαίτερα ἡ ἀνάληψη κοινοτικῆς δράσεως, γιατὶ αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ ληφθοῦν ἀπὸ κοινοῦ μέτρα ἀπὸ τὰ ἐννέα κράτη—μέλη, ἂν δὲν θέλουμε οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς ἐθνικὲς νομοθεσίες ποὺ ἀφοροῦν τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, νὰ προκαλέσουν διαφορές στὶς ἐνδοκομματικὲς ἀντσλλαγές. Μιὰ κοινὴ δράση εἶναι ἐπίσης οὐσιώδης, γιατὶ ἡ μόλυνση δὲν σέβεται τὰ ἐθνικὰ σύνορα.

Μέχρι σήμερα, οἱ ἐννέα ἐνέκριναν νομοθεσία, ποὺ ἀφορᾶ τοὺς τομεῖς τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀποβλήτων, τῆς προστασίας τοῦ ὑδροβίου περιβάλλοντος καὶ τῆς προλήψεως τῆς μολύνσεως στὴν ἀτμόσφαιρα. Ἔχουν ληφθεῖ μέτρα, ὥστε ὁρισμένα χημικὰ προϊόντα καὶ ἄλλες ἐπικίνδυνες ὕλες ποὺ εἰσάγονται στὴν ἀγορὰ νὰ μὴ ἐπηρεάζουν τὸ φυσικὸ περιβάλλον.

Παράλληλα, γίνεται σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο, σημαντικὴ ἔρευνα μὲ σκοπὸ νὰ θεραπεύσει ὁρισμένες ἄγνοιές μας σχετικὰ μὲ τὰ προϊόντα, ποὺ προκαλοῦν μόλυνση καὶ τὶς ἀκριβεῖς ἐπιπτώσεις τους στὸ φυσικὸ περιβάλλον καὶ τὶς ἐνδεχόμενες συνέπειες τους στὰ μέσα διατροφῆς.

Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Δὲν ἔχουμε μόλυνει μόνο τὸ φυσικὸ περιβάλλον μας, ἀλλὰ προκαλέσαμε ζημιὰ καὶ στὸ ἴδιο τὸ ἀνθρώπινο περιβάλλον μας: τὸν τόπο ἐργασίας καὶ τὸ πλαίσιο τῆς ζωῆς.

Σκουπίδια, θόρυβοι, κυκλοφοριακὴ συμφόρηση εἶναι τὸ καθημερινὸ φαινόμενο ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ Εὐρωπαῖοι πολῖτες, ποὺ συγκεντρώνονται ὁλοένα καὶ πιὸ πολὺ στὶς πόλεις ἐνῷ οἱ συνθῆκες ἐρνοσίας σὲ πολλοὺς τομεῖς εἶναι ἀμφισβητήσιμες.

Σύμφωνα μὲ τὸ σημερινὸ πρόγραμμα δράσεως τῆς Κοινότητας γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, ἡ κοινοτικὴ νομοθεσία ἐφαρμόζεται σταδιακὰ προκειμένου νὰ συμβάλει στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν διαφόρων μολύνσεων, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν εὐημερία μας. Ἔγινε ἐπίσης ἐντατικὴ προσπάθεια γιὰ νὸ ἐκτιμηθοῦν οἱ κίνδυνοι ποὺ δημιουργεῖ ἡ μόλυνση γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία. Τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἐκρηκτικὴ ἀστυφιλία στὴν Εὐρώπη ἐξετάζονται καὶ λαμβάνονται μέτρα γιὰ τὴ δημιουργία καλύτερων ὅρων ζωῆς καὶ ἐργασίας. Ἐπίσης, ἡ Κοινότητα ἔστρεψε τὴν προσοχή της καὶ σὲ μεγάλο ἀριθμὸ προϊόντων, ὥστε νὰ διασφαλισθοῦν ἡ ὑγεία καὶ τὰ συμφέροντα τῶν καταναλωτῶν στὴν Κοινότητα.

Συμπληρωμένο μὲ ἐθνικὲς ἐνέργειες, τὸ κοινοτικὸ πρόγραμμα δράσεως θὰ πρέπει νὰ ὁδηγήσει στὴν ἀνακοπὴ τοῦ κύματος, τῆς μολύνσεως καὶ στὴν ἀνάληψη δράσεως γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς πορείας φθορᾶς στὸ φυσικὸ περιβάλλον τῆς Εὐρώπης. Ἡ δράση αὐτὴ ὅμως τὰ χρειαστεῖ μεγάλες προσπάθειες καὶ πολλὲς πιστώσεις. Ἐξάλλου, γιὰ τὴ μελλοντικὴ καταπολέμηση τῆς μολύνσεως τὰ κράτη — μέλη τῆς ΕΟΚ συμφώνησαν στὴν ἀρχὴ ὅτι «ὅποιος μολύνει, πληρώνει».

Ἂς ἐλπίσουμε, ὅτι αὐτὸ θὰ ἐνθαρρύνει τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς καταναλωτές νὰ φροντίσουν ὥστε ἡ ὑλικὴ ἄνεση νὰ μὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ τίμημα τὴ φθορὰ τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς. Γιατί, τελικά, ἡ λύση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὸ φυσικὸ περιβάλλον, θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν ἴδια μας τὴ συμπεριφορὰ ἀπέναντι στὴ διαδικασία παραγωγῆς καὶ στὶς ἐνδεχόμενες ἐπιπτώσεις της στὸ φυσικὸ περιβάλλον. Θὰ πρέπει, νὰ θυμηθοῦμε ὅτι ἡ μόλυνση ὅπως ὁ καθηγητὴς Κάλντερ ἔχει τονίσει «ὀφείλεται στὴν ἀπληστία ὄχι μόνο τῶν βιομηχάνων ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ κερδίσουν χρήματα γρήγορα, ἀλλὰ καὶ τῶν καταναλωτῶν ποὺ θέλουν ν' ἀποκτήσουν πολλὰ μὲ λίγα χρήματα».

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Ἀλλὰ ὑπάρχει ἡ «ἠχητικὴ ρύπανση», ποὺ ἀποτελεῖ βασικὸ μέλημα τῶν κρινοτικῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

Δὲν ἔχουν βέβαια ὅλοι τὴν ἴδια γνώμη γιὰ τὸ θόρυβο. Μερικοὶ ἄνθρωποι τὸν ἀνέχονται, ἰδίως ὅταν τὸν προκαλοῦν... Τὸ ὑποκειμενικὸ στοιχεῖο εἶναι τέτοιο, ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς, εὔκολα νὰ καθορίσει τί εἶναι ἀποδεκτὸ καὶ τί ὄχι. Στὴ βιομηχανικὴ ὅμως κοινωνία μας, εἶναι βέβαιο πὼς ὁ θόρυβος ἔχει γίνει ἀληθινὰ ἐπίφοβη ἐπιθημία ποὺ δοκιμάζει ἐπικί